

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/468/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115225088
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2115225088.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX N., o zaplatenie 929,43 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.
- II. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 09.10.2015 domáhal zaplatenia sumy 929,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 929,43 eur od 01.06.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu nezaplateného úveru.
2. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 8C/468/2015-66 zo dňa 17.05.2016, voči ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona.
3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s žalobným návrhom č.l. 1-3, Zmluvou o bežnom účte č.l. 5-6, žiadosťou o navýšenie kontokorentného úveru (č.l.7-8), potvrdením o navýšení flexidebetu (č.l.9), oznámením o nastavení kontokorentného úveru (č.l. 10, výpoveďou zmluvy č.l. 11, doručenka č.l. 12-13, všeobecné obchodné podmienky č.l. 14-25), oznámenie o postúpení pohľadávky (č.l. 26), podací hárok (č.l.27-28), predžalobná výzva (č.l.29), doplnenie návrhu (č.l.37-38), výpis z čerpania (č.l.39-50), cenník VÚB (č.l.51-60), sadzby úrokov (č.l.61-64), odpor (č.l.68), žiadosť žalovaného (č.l.69), vyjadrenie k odporu (č.l.72-73), vyjadrenie žalobcu (č.l.77-80), výpis z bankovej knihy (č.l.81), sadzby úrokov (č.l.82-88), vyjadrenia žalovaného, pričom zistil nasledovný stav.
4. Žalobca v žalobe uviedol, že právny predchodca Všeobecná úverová banka, a.s., uzavrela so žalovaným zmluvu o bežnom účte, ktorým zriadil v prospech žalovaného bežný účet s možnosťou povoleného prečerpania v prípade splnenia podmienok. Právny predchodca následne po splnení podmienok poskytol žalovanému povolené prečerpanie vo výške 929,43 eur, na dobu trvania účtu. V dôsledku porušenia platobných povinností žalovaným, právny predchodca zmluvný vzťah založený zmluvou o bežnom účte listom zo dňa 14.03.2013 vypovedal. Pohľadávka predstavovala sumu 929,43 eur. Účinky výpovede nastali 31.05.2013. Žalobca svoju aktívnu legitimáciu v spore odvodzuje od riadnej a platnej zmluvy o postúpení pohľadávok. Žalovaný po postúpení pohľadávky neuhradil žalobcovi žiadnu sumu.

5. Podľa § 295 zákona č. 160/2015 Z.z., súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.
6. Žalobca predložil súdu prehľad splácania úveru (resp. spôsob tvorby pohľadávky od poskytnutia úveru do jeho postúpenia).
7. Predmetom konania je požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 929,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % za obdobie od 01.06.2013 do zaplatenia.
8. Súd prejednávajúcu vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov:
9. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.
10. Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.
11. Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).
12. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
13. Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.
14. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom .
15. Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.
16. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.
17. Podľa § 23a ods. 1 zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.
18. Podľa § 23a ods. 2 zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

19. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

20. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie

22. Podľa ustanovenia 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

23. Podľa ustanovenia 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

27. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

28. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

30. Podľa § 458 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

31. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

32. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo po prvý raz vykonať.

33. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

34. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

35. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

36. Dňa 14.07.2005 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o bežnom účte súčasťou, ktorého bolo možné poskytnutie povoleného prečerpania na účte. Podľa názoru súdu predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a to s poukazom na ustanovenia zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, ako aj na ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Žalobca ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti právneho predchodcu navrhovateľa je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. V prvom rade sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu, ktorou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmavanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009), a to aj po zmene procesných predpisov po 01.07.2016.

38. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu, cedenta) vstúpi nový veriteľ (postupník, cesionár) na základe zmluvy uzavretej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri postúpení pohľadávky nie je účelom zmena obsahu postúpenej pohľadávky, ale zmena v osobe veriteľa.

Postúpením pohľadávky sa dlžníkovo postavenie nemení, najmä sa nemôže zhoršiť jeho právne postavenie.

39. Žalobca - nebankový subjekt uzavrel dňa 24.09.2014 Zmluvu o postúpení pohľadávok s právnym predchodcom - bankou. V zmysle § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách môže banka, teda postupca, postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi, teda odporcovi, ak je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj napriek písomnej výzve banky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V konaní nebolo preukázané, že by právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej pred postúpením pohľadávky. Žalobca nepreukázal doručenie výzvy právnym predchodcom na zaplatenie úveru právnym predchodcom žalobcu, ktorá by bola realizovaná v čase po vypovedaní zmluvy a 90 dní pred postúpením pohľadávky. Toto netvrdil ani žalobca a táto skutočnosť nevyplývala ani z obsahu spisu. Vychádzajúc z uvedených skutočností tak dospel súd k záveru, že neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky z dôvodu, že žalobca nepreukázal pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky doručenie výzvy žalovanému na úhradu dlhu z povoleného prečerpania. Takže súd dospel k záveru, že nebola platne postúpená pohľadávka v tomto konaní, preto žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd súčasne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 9Co/156/2015 zo dňa 12.04.2016 a 24Co/716/2015 zo dňa 08.06.2016, ktorý zaujal rovnaký právny záver v obdobnej veci.

40. Súd ďalej konštatuje, že prípadnému priznaniu celého nároku žalobcu (aj keby bolo dospené k záveru, že žalobca má aktívnu legitímáciu, aj keď súd dospel k inému záveru) ďalej bráni ďalšia nasledovná skutočnosť. Žalobca odvíja svoj nárok od dojednania povoleného prečerpania na účte, ktoré bolo v zmluve dojednané ako nastavené plnenie pri splnení kritérií stanovených bankou (bod 4.10.1 VOP). Svojím charakterom ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože poskytnutím povoleného prečerpania banka vlastne poskytuje úver spotrebiteľovi, ktorý sa zaväzuje splácať za určitých podmienok stanovených bankou. Kritériá banky špecifikované v zmluve sú upravené tak, že povolené prečerpanie sa nastaví až po splnení kritérií stanovených bankou. Takéto dojednanie povoleného prečerpania prostriedkov a tým poskytnutie úveru v zmysle § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka je neplatným dojednaním s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, pretože je neurčité (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zo zmluvy nevyplýva dohoda účastníkov o povolení prečerpania prostriedkov, ani právo na zriadenie povoleného prečerpania a toto je poskytnuté z vôle banky až jednostranným konaním. Nie sú vzájomne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere, výška úveru, výška zmluvného úroku, súvisiacich poplatkov a podobne. Okrem toho je takéto dojednanie neplatné aj v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola dohodnutá individuálne, pretože všetky podmienky poskytnutého prečerpania určuje jednostranne banka bez vôle dlžníka a bez naplnenia písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy. Predmetná zmluva z 14.07.2005 je typovou formulárovou zmluvou vopred pripravenou právnym predchodcom žalobcu, v ktorej sú naformulované právnym predchodcom žalobcu stanovené zmluvné podmienky a tieto žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť, ale mala možnosť ich len prijať alebo neprijať. Súd ako už uviedol vyššie je toho názoru, že uzavretím zmluvy o bežnom účte zo dňa 14.07.2005 nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme. Podľa § 4 ods. 1 Zákona 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. V zmluve neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere a to výška úveru, výška zmluvného úroku a ďalšie náležitosti podľa § 4 zákona 258/2001 Z.z. Nejestvuje určitá a zrozumiteľná dohoda (v zmysle písomného návrhu - oferty a jeho písomného prijatia - akceptácie žalovanou) v písomnej forme obsahujúca podstatné náležitosti zmluvy o úvere uvedené konkrétnymi údajmi. Žalobca nepredložil súdu takýto dôkaz (takúto dohodu) a dokonca ani iný dôkaz, z ktorého by uvedené konkrétne náležitosti boli zrejmé. Súd je preto toho názoru, že predmetné dojednanie o povolenom prečerpaní v rámci bežného účtu žalovanou je neplatné. Z neplatného právneho úkonu sa nemožno domáhať plnenia. V danej súvislosti súd poukazuje na rovnaký názor vyslovený v obdobnej veci v rozhodnutí Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/233/2014 zo dňa 11.03.2014. Žalobca má procesnú povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci samej, ako aj procesnú povinnosť navrhovať dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností (prejednacía zásada). Žalobca v danom prípade nepredložil žiaden dôkaz o tom, že došlo k platnému uzavretiu určitej a zrozumiteľnej dohody v písomnej forme obsahujúcej podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže súd vyhodnotil plnenie z povoleného prečerpania ako plnenie z neplatného právneho

úkonu, nemôže žalobca ani v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním uplatňovať poplatky, resp. zmluvné úroky. Navrhovateľovi vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku. Nárok na bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a najneskôr v objektívnej trojročnej premlčacej dobe. V prejednávanej príhode by mal (ak by bola daná aktívna vecná legitímácia) nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor

bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Ako je zrejmé z predloženého prehľadu transakcií na bežnom účte žalovanej, žalovaná naposledy dňa 11.03.2010 úhrada v rámci exekúcie v sume 80,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovi

vznikol v predmetnej veci iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby bol rozhodujúci deň, keď sa žalobca skutočne dozvedel, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a kto obohatenie získal. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo. Dvojročná subjektívna premlčacia doba však beží iba v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. V predmetnej veci došlo k poslednému bezdôvodnému obohateniu zo strany odporkyne dňa 11.03.2010, kedy vybrala poslednú sumu prečerpania z bežného účtu. Trojročná objektívna premlčacia doba tak začala plynúť dňa 12.03.2010 a uplynula najneskôr dňa 12.03.2013. Keďže žalobca podal na súde žalobu až dňa 09.10.2015, uplatnil nárok až po uplynutí objektívnej trojročnej premlčacej doby. Súd vzhľadom na uvedené žalobu v celom rozsahu zamietol. Aj v prípade, že by súd považoval plnenie z povoleného prečerpania ako plnenie z platného právneho úkonu, pohľadávku navrhovateľa by pokladal za premlčanú. Podľa bodu 4.10.6. VOP po poskytnutí povoleného prečerpania na účte sa žalovaná zaviazala na dosiahnutie kreditného zostatku na bežnom účte jedenkrát do roka. Súd konštatuje, že posledný deň s kreditným zostatkom bol 13.08.2007. Keďže od 11.06.2010 nedošlo k žiadnym pohybom na účte odporkyne (žiadne výbery ani vklady), najneskôr od uvedeného dňa by plynula jednoročná lehota na dosiahnutie kreditného zostatku na účte odporkyne. Nakoľko po uplynutí tejto lehoty dňa 12.06.2011 nedošlo k navýšeniu finančných prostriedkov na účte odporkyne na kladnú hodnotu, žalobca (právny predchodca) mohol celú dlžnú sumu najneskôr od uvedeného dňa žiadať od žalovanej. Všeobecná trojročná premlčacia doba by tak začala plynúť odo dňa 12.06.2011 a uplynula by dňa 12.06.2014. Keďže žaloba bola na súde podaná až po uplynutí premlčacej doby dňa 09.10.2014, aj v prípade, ak by súd vyhodnotil, že žalobca má aktívnu legitímáciu, tak by súd považoval nárok žalobcu za premlčaný. Všeobecná trojročná premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonať právo po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v momente, keď je právo žalovateľné. Zákon určuje objektívne stanovený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený subjekt vedel alebo nevedel o svojom práve. Všeobecná 3-ročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve (pozri R 1/1998). V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, je potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Podľa vyššie cit. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa ČL. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

44. Podľa ČL. 4 ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

45. Podľa ČL. 17 CSP, Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

46. O náhrade trov konania by prichádzalo do úvahy rozhodnúť podľa vyššie uvedených citovaných zákonných ustanovení tak, že nárok na ich náhradu má žalovaný ako účastník plne úspešný v konaní - žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu. Súd by teda mal rozhodnúť tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej by súd samostatným rozhodnutím mal rozhodnúť o výške trov, pričom z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že rozhodnutie bude znížiť, žalobca je povinný zaplatiť žalovanej 0,- eur, nakoľko týmto v konaní žiadne trovy nevznikli. Vzhľadom na uvedené súd v súlade so zásadami uvedenými v ČL.17 CSP rozhodol podľa ČL. 4 ods. 2 tak, že náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.